

РЕШЕНИЕ

№ 1265

гр. София, 27.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 14.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **10841** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс, във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на К. Н. К., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], чрез адв. Б. И.-Х., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 4493/15.11.22 г., издадена от Н. Й. Е., мл. автоконтрольор в сектор „Пътна полиция“ при СДВР, с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП на К. Н. К. е наложена ПАМ прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна, издадена в несъответствие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Според жалбоподателя, неправилно административнонаказващият орган е приел, че към момента на извършване на полицейската проверка жалбоподателят е бил с отнето свидетелство за управление на МПС. Иска заповедта да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез адв. Б. И., редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът Н. Й. Е.-МЛАДШИ АВТОКОНТРОЛЪОР В СЕКТОР „ПП“ ПРИ СДВР, редовно призован, се представлява от юрк. Д.. Юрк. Д. моли съдът да отхвърли подадената жалба. Счита същата за неоснователна и недоказана. Излага съображения в депозирания писмен отговор на 27.01.2023 г. Моли съдът да постанови решение, с което изцяло да остави в сила процесната заповед. С оглед изхода на делото,

претендира юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР. В случай, че жалбоподателят претендира присъждане на адвокатско възнаграждение, прави възражение за прекомерност на същото.

Заинтересованата страна СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, редовно призована, не изпраща представител.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 15.11.2022 г. в 01:20 часа в [населено място], [улица], с посока на движение от ул. Сребърна към [улица], жалбоподателят управлявал личния си лек автомобил „Ф.“, с регистрационен номер СТ 8890 ВК, като на кръстовището с [улица] бил спрял за проверка. При извършената справка от ОДЧ се установило, че същия управлява МПС с чуждестранно национално свидетелство издадено от Англия с номер KOST0904208KN9ND, без да е подменено след пребиваване повече от 3 месеца в страната. Водачът е уведомен за започване на ПАМ, за това че виновно е нарушил чл. 162 ал. 1 - БЪЛГАРСКИ ГРАЖДАНИН УПРАВЛЯВА С ЧУЖДЕСТРАННО НАЦИОНАЛНО СВИДЕТЕЛСТВО БЕЗ ДА Е ПОДМЕНЕНО СЛЕД ПРЕБИВАВАНЕ ПОВЕЧЕ ОТ 3 МЕСЕЦА В РЪ.

Иззето е като доказателство СРМПС[ЕИК] и два броя регистрационни табели с номер СТ 8890 ВК. Приложена е Справка ОДЧ, данни от отлична карта номер[ЕИК]. Съставен е АУАН серия ГА бл. № 840557/15.11.2022 г.

Въз основа на АУАН е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 4493/15.11.22 г., издадена от Н. Й. Е., мл. автоконтрольор в сектор „Пътна полиция“ при СДВР, с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП на К. Н. К. е наложена ПАМ прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

По делото са представени като доказателства: АУАН серия ГА бл. № 840557/15.11.2022 г.; Справка картон на водача; Заповед № 4493/15.11.22 г., с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП на К. Н. К. е наложена ПАМ прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца и заповеди за компетентност.

Други доказателства не са ангажирани от страните в производството.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от страна, която има правен интерес от оспорването, и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 от ЗАНН органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно нормата на чл.172, ал.1 от ЗДвП / в актуалната ѝ редакция / принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2.“а“, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се

осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи / чл.165, ал.1, т.1 от ЗДвП/. По делото е приложена Заповед, с която са определени да прилагат ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, 5 б „а“ и т. 6 и т. 7 от ЗДвП.

Съдът приема, че оспорваната заповед е издадена от компетентен орган, в рамките на неговите правомощия, в изискуемата форма и със съдържание, в което са изложени фактическите и правни основания за издаването на същата, поради което не страда от пороци, водещи до нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

П. на посочената разпоредба е императивно и при наличие на визираните предпоставки, в условията на обвързана компетентност административният орган налага предвидената по закон ПАМ, с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения.

За да е законосъобразно налагането на ПАМ от процесния вид, е необходимо да е установено управление от водач, който не притежава съответното свидетелство за управление на МПС или няма правоспособност да управлява МПС. Настоящият състав намира, че са налице материалноправните предпоставки за налагане на ПАМ от процесния вид.

От приложените по делото доказателства безспорно се установява, че жалбоподателят управлява личния си лек автомобил „Ф.“, с регистрационен номер СТ 8890 ВК, като на кръстовището с [улица]бил спрял за проверка. При извършената справка от ОДЧ се установило, че същия управлява МПС с чуждестранно национално свидетелство издадено от Англия с номер KOST0904208KN9ND, без да е подменено след пребиваване повече от 3 месеца в страната.

Това обстоятелство е установено в съставения на лицето акт за установяване на административно нарушение (АУАН), който съгласно чл. 189 от ЗДвП се ползва с презумптивна доказателствена сила по отношение на съдържащите се в него фактически констатации. Няма спор и по отношение на това, че същият е собственик на караното МПС, спрямо който е приложена мярката по чл. 171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП. При тази фактическа обстановка прилагането на принудителната административна мярка в пълна степен съответства на материалния закон.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че не е осъществен състава на никоя от хипотезите на чл. 171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП, тъй като те визирани случаите в които МПС се управлява от неправооспособни водачи и такива лишени от правоспособност, а настоящия случай не е такъв. Излагат се съображения, че жалбоподателя е правоспособен водач и притежава валидно СУМПС издадено от Великобритания.

С оглед представените доказателства по административната преписка, административният орган е събрал достатъчно доказателства, които да мотивират издаването на обжалваната заповед. Целта на налагането на ПАМ по ЗДвП е регламентирана в чл. 171 от Закона и тя е опазването на живота и здравето на участниците в движението по пътищата, както и преустановяването на административните нарушения, т.е., за да се преустанови възможността автомобила да се управлява от лице, което няма валидно СУ МПС в Република България. АНО налага съответната ПАМ, предвидена от законодателя. Мярката е наложена именно на собственика на МПС, тъй като законът казва, че се прекратява регистрацията на пътно превозно средство на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от водач, който не притежава валидно СУМПС. Тук изпълнителното деяние се изразява само и единствено в това един водач, който не притежава валидно СУМПС в Република България да управлява МПС. В конкретния случай е осъществена хипотезата на чл. 171, т. 2а, б. „а“, от ЗДвП. Административният орган е бил длъжен да наложи ПАМ "прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца". Ето защо обжалваната заповед е издадена при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта, преследвана от ЗДвП. ЗДвП изрично посочва кой е субекта на нарушението, а именно - собственикът на ППС. Административният орган обвързва фактическото основание с констатациите в АУАН, които от правна страна са квалифицирани за нарушение на чл. 162, ал. 1 ЗДвП. Съгл. тази норма: "Българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната." От 31 януари 2020 г. О. кралство Великобритания и С. И. /"О. кралство"/ не е член на ЕС и на Европейското икономическо пространство /ЕИП/. От посочената дата до 31 декември 2020 г. започва да тече 11-месечен преходен период, в който европейското законодателство продължава да действа на територията на О. кралство. По време на преходния период двете страни имат възможност да договорят бъдещите си взаимоотношения, като в случай на необходимост, периодът може да бъде удължен еднократно при изявено желание от двете страни до 1 юли 2021 г. От 01.01.2021 г. О. кралство е третирано като трета страна извън ЕС и ЕИП и спрямо него и в него е спряно да се прилага правото на ЕС. Според данните от Министерство на вътрешните работи, относно Брекзит на О. кралство Великобритания и С. И. , в рамките на преходния период /до 31.12.2020 г. / свидетелство за управление на моторно превозно средство, издадено от О. кралство, се признава за СУМПС, издадено от държава членка на ЕС и лицата, притежаващи такова, могат да го ползват, до датата му на валидност или до края на преходния период, в зависимост от това коя от двете дати настъпи най-напред. Пряка последица от изтичането на тримесечния срок, визиран в цитираната по-горе разпоредба е дерогиране валидността на чуждестранното свидетелството за управление на МПС за територията на Република България. Това не лишава водача от правоспособност да управлява МПС, но същият губи правото да управлява МПС на територията на страната, тъй като не притежава валидно СУМПС по смисъла на националното законодателство. Следователно, управлението на МПС от водач в хипотезата на чл. 162, ал. 1 ЗДП - с чуждестранно СУМПС, след изтичане на тримесечния срок от датата на влизането му в страната, е идентично на управление

на МПС без свидетелство за правоуправление. Издаването на СУМПС е предпоставено от придобиване на правоспособност, но за да управлява правомерно МПС, водачът трябва да притежава съответно свидетелство за управление, по арг. от чл. 150а, ал. 1 ЗДП. Удостоверяване на правоспособността е посредством валидно СУМПС, а в случай, че водачът не притежава такова свидетелство, макар и придобил правоспособност, той е в невъзможност правомерно да я установи. С изтичане на срока от три месеца, считано от датата на влизане на територията на страната, СУМПС, издадено от Великобритания, не съставлява валиден документ, удостоверяващ правоспособност за управление на МПС на територията на РБ. Видно от доказателствата по делото жалбоподателят не е предприел следващите се законосъобразни действия за валидизиране на притежаваното от него СУМПС.

По делото е приложена Справка ОДЧ, от която е видно кога е навлязъл в пределите на страната жалбоподателя, а видно от АУАН става ясно кога е установено нарушението. От тези доказателства се установява, че е осъществен състава на процесното нарушение.

Заповедта за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 2, б. „а“ от ЗДвП се издава въз основа на съставения АУАН, който се ползва с презумптивна доказателствена сила на основание чл. 189 от ЗДвП. В съдебното производство не са ангажирани доказателства, които да оборят констатациите в АУАН.

Мярката по чл.171 т.2а, б.„а“ от ЗДвП се налага винаги в съответствие с целта на закона, която е да се лишат от възможност неправопособни лица да управляват МПС в защита на значимия обществен интерес от охрана на безопасното движение по пътищата.

С оглед на гореизложеното, при извършената проверка за законосъобразността на оспорената заповед, на всички основания, посочени в чл.146 от АПК съдът намира, че същата е законосъобразна, като издадена от компетентен орган в предвидената от закона форма, при липса на съществени нарушения на процесуалните правила и при спазване на материалноправните разпоредби, при съобразяване с целта на закона. Жалбата се явява неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

От ответника се претендират разноски, поради което такива следва да му се присъдят. Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, III отделение, 71 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Н. К., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], чрез адв. Б. И.-Х., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 4493/15.11.22 г., издадена от Н. Й. Е., мл. автоконтрольор в сектор „Пътна полиция“ при СДВР, с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП на К. Н. К. е наложена ПАМ прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА К. Н. К., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], да заплати на СДВР, сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл.172 ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: